

РЕШЕНИЕ

№ 5162

гр. София, 12.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12199** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Ю. Т. Д., против Решение № РД-16-116 от 27.11.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малки и средни предприятия /И./, с което е утвърден Протокол № 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на Н. за класиране на проектните предложения в XI-та конкурсна сесия на Националния иновационен фонд /Н./. В жалбата са изложени аргументи за неправилност и незаконосъобразност на атакувания административен акт поради липса на мотиви и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му, както и противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Твърди се, че изложените в решението мотиви са абсолютно бланкетни и необосновани, не са посочени конкретните основания от Правилата за управление на средствата на Н.-2020 г., на които не отговаря проектът на жалбоподателя. С оглед липсата на мотиви се твърди неспазване на формата за издаване на административния акт, както и се релевира нарушение на чл. 35 от АПК. Оспорват се изводите на органа за корекция на заложения разход за софтуер с 50 % с мотиви, че не е отчетена спецификата в случая на заложения в проекта софтуер S., който е с годишен лиценз. В тази връзка жалбоподателят счита, че следва да бъде квалифициран разходът към Категория VI като дълготраен материален актив /ДМА/ с ограничен срок на ползване

по чл. 55, ал. 1, т. 6 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, с оглед на което следва да бъде приложена годишна данъчна амортизационна норма /ГДАН/ от 100 %, съгласно формулата 100/години на правното ограничение, което в случая е 1 г. Поддържа, че отхвърлянето на проектното предложение представлява несъразмерна санкция за неспазване на несъществено изискване, което противоречи на общата и на специфичната цел на правната уредба. Моли съда да отмени изцяло оспорваното Решение № РД-16-116 от 27.11.2020 г. на изпълнителния директор на И.. Претендира присъждане на разноски по делото. С допълнителна молба /заявление/ уточнява, че обжалва решението в цялост, с което е утвърден протоколът на Секретариата на Н. за класиране на проектните предложения, който сам по себе си не е годен за оспорване административен акт.

В о.с.з. жалбоподателят поддържа жалбата чрез процесуален представител – адв. С.. Акцентираща върху целта на процесния проект за насърчаване на научноизследователската и развойна дейност на Н., върху иновативността на проектните предложения и на неговото конкретно, което се явява от полза за обществото като цяло – има потенциала да повиши здравното състояние на населението. Представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК и доказателства за платено адвокатско възнаграждение.

Ответникът – изпълнителен директор на И., се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата. Счита, че оспорваният административен акт е законосъобразен с аргументи, подробно изложени в писмено становище – отговор на жалбата. Не претендира за разноски по делото.

Твърди, че изложените от жалбоподателя аргументи са бланкетни, не съдържат конкретика, а от друга страна, атакуваното решение на изп. директор на И. не е индивидуален административен акт /ИАА/, поради което намира жалбата за недопустима и моли да бъде оставена без разглеждане. По същество поддържа, че не са допуснати процесуални нарушения – в оспорвания акт са посочени всички документи, изготвени в хода на финансовата оценка на проектното предложение /протоколи и решения на Секретариата на Н. и на изп.директор/, а самата процедура е по реда и на основанията в ПУСНИФ 2020. В тази връзка отново поддържа, че актът не представлява ИАА по смисъла на АПК. Счита, че не е допуснато нарушение на материалноправни разпоредби при оценката на предложението предвид това, че е извършена от съответните назначени експерти и административният орган се е позовал на тяхното становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не се представлява и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 70 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В случая по делото не е спорно, а и от приетите по делото писмени доказателства се установява, че от страна на дружеството [фирма] с партньори „Технически университет“ - С. и Сдружение за научноизследователска и развойна дейност, е подадено проектно предложение с № ИФ-00-11-76/17.09.2020 г., за участие в XI-та конкурсна сесия по схема „Подпомагане на научноизследователската и развойна дейност на предприятията и организациите за научни изследвания и разпространения на знания“ - 2020 на Националния иновационен фонд с наименование „Изследване,

охарактеризиране и развитие на серия екологични продукти Е.-ЗЕО-М.“. Към заявлението са приложени и съответните изискуеми документи, съгласно Правилата за управление на средствата по Националния иновационен фонд 2020 г. /ПУСНИФ 2020/, утвърдени със Заповед № Рд-16-701/11.08.2020 г. на министъра на икономиката.

Със Заповед № РД-18-38/02.11.2020 г. на изпълнителния директор на И. е определен състав на комисия на Секретариата на Н., която да организира и проведе избора на независимите експерти, които да извършват техническа и икономическа оценка на успешно преминалите оценката за административно съответствие и допустимост 81 броя проектни предложения по XI-та конкурсна сесия на Н..

В хода на административното производство е извършена проверка от страна на административния орган, при която е установено, че проектното предложение на жалбоподателя отговаря на изискванията за допустимост, предвид това, че е подложен на финансова оценка съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 4 от ПУСНИФ 2020.

Проектът на жалбоподателя е разгледан от двама оценители от списъка на независимите експерти, определени за разглеждането му, като са съставени 2 бр. Формуляри за финансова оценка на бюджета на проектното предложение от независимите експерти от 13.11.2020 г. /л.229-244/ и Формуляр за окончателна финансова оценка на бюджета на проектното предложение от 13.11.2020 г. /л.226-228/. Констатациите на двамата експерти съвпадат и се състоят в следното: планираните разходи не са в рамките на допустимите разходи и максимално допустимите относителни дялове – коригирано е разпределението на човешките на всеки експерт от екипа между ИНИ и ЕР при К. съгласно препоръки в окончателното становище; коригира се разход при Партньор 1 (софтуер), като същият е заложен с ГДАН от 100 %, а съгласно чл. 55 от ЗКПО това е актив от категория IV с ГДАН от 50 %, поради което заложеният разход за софтуер по т. 2 Разходи за инструменти и оборудване, ред 1 от Приложение 3 при Партньор 1 следва да се коригира с 50 %; при коригиране на заложения разход в т. 2 Разходи за инструменти и оборудване, ред 1 (софтуер) при Партньор 1 се надхвърля максимално допустимия дял на Разходи за персонал и Разходи за външни услуги от планираните разходи в бюджета. В резултат на тези констатации независимите експерти са формирали извод, че след корекцията на заложените разходи по посочените пера са нарушава предписаният с ПУСНИФ 2020 максимално допустим дял на разходите за персонал и разходите за външни услуги, поради което са извели извод за отхвърляне на проектното предложение на жалбоподателя.

С Протокол № 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на Н. са класирани проектните предложения по XI-та конкурсна сесия на Н., като в раздел „Недопустими за финансиране проектни предложения след извършена финансова оценка“ под № 4 е включено проектното предложение на [фирма] с № ИФ-00-11-76/17.09.2020 г. и наименование „Изследване, охарактеризиране и развитие на серия екологични продукти Е.-ЗЕО-М.“ /на л.134/.

Видно от Протокол № 5 от 27.11.2020 г., на същата дата е проведено заседание на УС на Н., при което с единодушие от всички членове на УС на Н. е утвърден протокола за класиране на проектните предложения от XI-та конкурсна сесия на Н., ведно с приложенията към него, за всички проектни предложения получили минимум 70 % от максималния брой точки по всеки един от критериите иновативност и икономическа перспективност.

Въз основа на горното е издадено Решение № 16-116/27.11.2020 г., с което е утвърден Протокол 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на националния иновационен фонд за класиране на проектните предложения по XI-та конкурсна сесия на Н., одобрен с Решение от Протокол № 5 на Управителния съвет на Н. от проведено заседание на 27.11.2020 г., заедно с всички приложения по чл.12, ал.7 и чл.41, ал.1-8 от ПУСНИФ 2020 г., в което е включено и решението за отхвърляне за финансиране на проекта на [фирма].

С Уведомление изх. № ИФ-00-11-76-5/30.11.2020 г. изпълнителният директор на И. е уведомил жалбоподателя, че на основание чл. 41, ал. 9 и ал. 10 от ПУСНИФ 2020 неговото проектно предложение не е класирано за финансиране на етап финансова оценка, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 34, ал. 4 от ПУСНИФ, с посочена причина: съгласно препоръки на независимите експерти, извършили финансовата оценка, е коригирано разпределението на човекодните на всеки експерт от екипа между ИНИ и ЕР при К., както и коригиран е заложеният разход при Партньор 1 (софтуер) с 50 %, като след корекцията същият надхвърля максимално допустимия дял на Разходи за персонал и Разходи за външни услуги, което представлява нарушение на чл. 30, вр. чл. 31, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 4 и ал. 9 от ПУСНИФ 2020.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата на [фирма] срещу Решение № РД-16-116/27.11.2020 г. на изпълнителния директор на И., с което е утвърден Протокол № 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на Националния иновационен фонд за класиране на проектните предложения по XI-та конкурсна сесия на Н. от проведено заседание на 26.11.2020 г., в частта, в която не е класирано проектното предложение на [фирма] и същото е отхвърлено на етап финансова оценка, съдът намира за ДОПУСТИМА като подадена в срок от надлежна страна - адресат на акта в оспорената му част.

Жалбата в останалата част, касаеща решения за финансиране или отказ за финансиране на останалите проектни предложения, участвали в процедурата по XI-та конкурсна сесия на Н., които са предмет на одобрения с оспорвания административен акт Протокол № 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на Националния иновационен фонд, е недопустима поради липса на пряк и личен интерес от оспорване. Това е така, тъй като съгласно данните по делото жалбоподателят е участвал в процедурата единствено с проектно предложение с № ИФ-00-11-76/17.09.2020 г., с наименование „Изследване, охарактеризиране и развитие на серия екологични продукти Е.-ЗЕО-М.“, по отношение на решенията за класиране на останалите проектни предложения, включени в Протокол № 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на Националния иновационен фонд, не е адресат на акта в тази част, поради което за него липсва интерес от оспорване на акта.

Жалбоподателят е уведомен за издаването на оспорвания административен акт с горепосоченото Уведомление изх. № ИФ-00-11-76-5/30.11.2020 г., за което няма данни по делото кога и по какъв начин е съобщено на същия, поради което настоящият съдебен състав намира, че в случая жалбата е подадена в срок.

По същество на спора:

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 16, ал. 1, т. 1 от ПУСНИФ 2020 бюджетът на Н. е част от бюджета на И. и се финансира от ежегодна субсидия от държавния бюджет и финансово участие на Европейската общност за проектите по „Е.“. Доколкото в настоящия случай финансирането по схема „Подпомагане на научноизследователската и развойна

дейност на предприятията и организациите за научни изследвания и разпространения на знания“ 2020 не е по програма „Е.“, то финансирането от Националния иновационен фонд се предоставя само със средства от националния бюджет и неговото администриране не попада в предмета на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/, съобразно чл. 1, ал. 2 от същия закон. Н. е създаден в съответствие с Решение на Министерски съвет № 723 от 08 септември 2004 г. за приемане на Иновационна стратегия на Република България и мерки за нейната реализация, изменена с Решение № 385 от 22.05.2006 г. Н. се администрира по реда на Правила за управление на средствата на Н. 2020 г., утвърдени със Заповед № РД-16-812/23.08.2016 г., изменени и допълнени със Заповеди № РД-16-654/28.05.2018 г., № РД-16-1154/21.06.2019 г. и РД-16-701/11.08.2020 г. на министъра на икономиката. Следователно, по процесната процедура за финансиране на горепосочения проект следва да се съобразяват Правилата за управление на средствата на Националния иновационен фонд 2020.

Оспореното в настоящото производство решение на изпълнителния директор на И., с което е утвърден протокол № 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на националния иновационен фонд за класиране на проектните предложения по XI-та конкурсна сесия на Н., одобрен с Решение на Управителния съвет на Н. от проведено заседание на 26.11.2020 г., е издадено съобразно разпоредбите на ПУСНИФ 2020, по-конкретно на чл. 41 от същите, и съставлява изрично волеизявление на нормативно овластен административен орган, с което непосредствено се засягат права и законни интереси на посочения адресат – [фирма], т.е. решението от 27.11.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средните предприятия в частта, с която не е класирано проектното предложение на дружеството жалбоподател е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК и подлежи на съдебен контрол по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Страните нямат спор по фактите, които следва да се считат за безспорно установени. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - изпълнителният директор на И. съобразно правомощията му по чл. 10, ал. 1, т. 11 от ПУСНИФ 2020. Актът отговаря и на изискванията за форма по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на Общото събрание на Гражданската колегия на Върховния съд не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едно или друго разрешение. Възможно е мотивите да предхождат акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт, или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според тълкувателното решение са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден искания административен акт, дори и в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите

позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него. Фактическите и правни основания за издаване на решението се извеждат от документите по преписката, на които се позовава административния орган. В случая мотивите на акта се съдържат в предхождащи документи – формулярите за оценка на предложението от независимите експерти и въпросниците към тях; протокол № 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на Националния иновационен фонд и особено в уведомлението по чл. 41, ал. 9 и 10 от ПУСНИФ 2020, с което е съобщено на жалбоподателя за издаване на процесния административен акт.

Спазена е процедурата по чл. 41 от ПУСНИФ за издаване на атакувания административен акт - Решение № РД-16-116/27.11.2020 г. на изпълнителния директор на И., с което е утвърден Протокол 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на националния иновационен фонд за класиране на проектните предложения по XI-та конкурсна сесия на Н., одобрен с Решение от Протокол № 5 на Управителния съвет на Н. от проведено заседание на 27.11.2020 г., заедно с всички приложения по чл. 12, ал. 7 и чл. 41, ал. 1-8 от ПУСНИФ 2020 г. Проектът на жалбоподателя е включен в списъка на отхвърлените проектни предложения след извършена финансова оценка, след като е оценен от двама независими оценители, определени от Секретариата на Н., чиито констатации за несъответствие във финансово отношение на проекта съвпадат, видно от приложените по делото формуляри за извършена финансова оценка. Не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на акта, които ако не бяха допуснати, органът би стигнал до друг извод. Поради това съдът намира, че оспорваният акт - Решение № РД-16-116/27.11.2020 г. на изпълнителния директор на И., е издаден от компетентен орган в кръга на правомощията му, в съответната писмена форма с всички изискуеми реквизити и при спазване на процесуалните правила.

По приложението на материалния закон:

За да отхвърли проектното предложение на жалбоподателя с № ИФ-00-11-76/17.09.2020 г. и наименование „Изследване, охарактеризиране и развитие на серия екологични продукти E.-ZEO-M.“ на етап финансова оценка, административният орган е посочил като мотиви направените от независимите оценители констатации, а именно, че планираните разходи не са в рамките на допустимите разходи и максимално допустимите относителни дялове по пера Разходи за персонал и Разходи за външни услуги от планираните разходи в бюджета, тъй като е направена корекция на разпределението на човекодните на всеки експерт от екипа между ИНИ и ЕР при К. и на разход при Партньор 1 (софтуер). Съгласно планираните разходи в бюджета на проекта същият е заложен с ГДАН от 100 %, а експертите са приели, че съгласно чл. 55 от ЗКПО това е актив от категория IV с ГДАМ от 50 %, поради което заложеният разход за софтуер по т. 2 Разходи за инструменти и оборудване, ред 1 от Приложение 3 при партньор 1 следва да бъде коригиран с 50 %. С оглед на това е направен извод, че при коригиране на заложения разход в т. 2 Разходи за инструменти и оборудване, ред 1 (софтуер) при Партньор 1 се надхвърля максимално допустимия дял на Разходи за персонал и Разходи за външни услуги от планираните разходи в бюджета съгласно ПУСНИФ 2020, въз основа на което са изразили становище, че това проектно предложение е недопустимо и следва да се отхвърли. В мотивите на оспорвания акт е посочено, че така коригираният бюджет не отговаря на изискванията на чл. 30, вр. чл. 31, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 4 и ал. 9 от ПУСНИФ 2020, което води до отхвърляне на проектното предложение на основание чл. 34, ал. 4 от ПУСНИФ.

Последната разпорежба предвижда, че финансовата оценка на бюджета включва:

- (а) проверка за допустимост и обоснованост на разходите;
- (б) проверка правилно ли са калкулирани допустимите разходи по пера;
- (в) нанасяне в съответния бюджет на окончателните препоръки, извършени от независим експерт по чл. 40, ал. 7 от настоящите правила;
- (г) проверка на коригираните разходи по отделни бюджетни пера за съответствие с максимално допустимите дялове по същите пера;
- (д) в случаите, когато след нанесените корекции на бюджета по чл. 40, ал. 7 от настоящите правила, част или всички стойности на планираните разходни пера надхвърлят максимално допустимите дялове, независимите експерти-финансисти извършват служебна корекция на тези бюджетни пера до привеждането им в рамките на максимално допустимите дялове;
- (е) проверка на интензитета на помощта, изчислен на основата на допустимите разходи по проекта съгласно изискванията на чл. 23 на настоящите правила.

В случая не се оспорва от административния орган допустимостта на разхода за софтуер, включен в т. 2 Разходи за инструменти и оборудване, ред 1 (софтуер) при Партньор 1, а заложената от жалбоподателя амортизационна норма за същия съгласно чл. 55 от ЗКПО. В тази връзка следва да бъде отбелязано, че на основание чл. 31, ал. 9 от ПУСНИФ „разходите за дълготрайни материални (ДМА) и нематериални активи (ДНА), планирани в бюджета на проекта, включват само разходите за начислените амортизационни отчисления за закупените ДМА и ДНА съгласно определените в Закона за корпоративното подоходно облагане годишни амортизационни норми. Допустимият дял на планираните разходи за амортизационни отчисления в бюджетно перо „Разходи за инструменти и оборудване“ на всеки участник поотделно не може да надвишава 50 % от общите планирани разходи в бюджета на съответния участник“. Ал. 12 и ал. 13 предвиждат, че „разходите за инструменти и оборудване по проекта, планирани в бюджета на проекта, включват само разходите за начислените амортизационни отчисления за закупените инструменти и оборудване, съгласно определените в Закона за корпоративното подоходно облагане годишни амортизационни норми“, а амортизационните годишни норми се определят еднократно по реда на Закона за корпоративно подоходно облагане при изготвяне на бюджета на проекта и не подлежат на промяна в хода на изпълнението на проекта /ал. 13/. Разпореждбата на ал. 14 ограничава със срок разходите за амортизация на ДМА и ДНА само за времето на използвания актив за изпълнение на съответния проект. С оглед на това жалбоподателят е заложил при Партньор 1 разход за софтуер с право на ползване за срок от 1 година, както сам твърди и не се оспорва от ответника.

Предмет на спор е дали този разход следва да се отнесе към Категория IV на чл. 55, ал. 1 от ЗКПО - компютри, периферни устройства за тях, софтуер и право на ползване на софтуер, мобилни телефони, както е приел административният орган, или към Категория VI - данъчни дълготрайни материални и нематериални активи, за които има ограничен срок на ползване съгласно договорни отношения или законово задължение, както счита жалбоподателят. Следователно, спорът е правен и не засяга фактите по делото, които съдът намира за установени спрямо изложеното по-горе в мотивите на настоящото решение.

В тази връзка настоящият съдебен състав намира за неоснователни възраженията на дружеството жалбоподател, че предвид това, че включеният в бюджета разход за софтуер, който е с лиценз за ползване от 1 година, следва да бъде класифициран същият към данъчни дълготрайни материални и нематериални активи, за които има ограничен срок на ползване и следователно попада в Категория VI. Категория IV визира именно софтуер и право на ползване на софтуер, като не е изрично ограничен

обхватът на активите, които са предмет на нормата, с изисквания за срок на ползването им, поради което следва да се приеме, че тя обхваща права на ползване на софтуер, както срочни, така и безсрочни. Обратното би означавало да се стесни неоснователно смисълът на разпоредбата. С тези мотиви настоящият съдебен състав намира, че правилно и законосъобразно са коригирани заложените разходи за придобиване /ползване/ на софтуер при Партньор 1 с 50 % до достигане на максимално допустимата ГДАН от 50 % по чл. 55, ал. 2, вр. с чл. 55, ал. 1, т. 4 от ЗКПО в частта относно Категория IV - компютри, периферни устройства за тях, софтуер и право на ползване на софтуер, мобилни телефони. Това правомощие на независимите експерти, извършващи финансовата оценка, произтича от чл. 40, ал. 11 и ал. 12 от ПУСНИФ. Разпоредбата на ал. 11 предвижда, че „при необходимост от корекция в перо „Разходи за персонал“ в бюджета, независимите експерти, извършващи финансова оценка, пристъпват към редукия на заложените дневни ставки на участниците в проекта в размер до 30 % (тридесет на сто). В случай, че извършената редукия в размер до 30 % (тридесет на сто) не е достатъчна, се пристъпва към редукия на работните дни на участниците в проекта“, а ал. 12 – „след извършване на финансовата оценка на съответния бюджет в съответствие с ал. 4, независимите експерти-финансисти изготвят:

1. формуляр за извършена финансова оценка на съответния бюджет на проект, изготвен от всеки независим експерт-финансист в електронен формат с квалифициран

електронен подпис (КЕП) или еквивалентен.;

2. коригиран бюджет на съответния проект, с изключение на разпределянето на разходите и БФП по етапи, съвместно от двамата независими експерти-финансисти, който се счита за окончателен. Окончателният бюджет на съответния проект се подписва от двамата независими експерти-финансисти с квалифициран електронен подпис (КЕП) или еквивалентен“.

В тази връзка следва да се посочи, че решението да се отхвърли проектът на жалбоподателя, обективизирано в протокол № 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на Н. е взето при съобразяване с условията по чл. 40 и чл. 41 от ПУСНИФ 2020, след като е извършена финансова оценка по зададени критерии от двама независими експерти. Следва да се има предвид, че определените за финансовата оценка независими експерти притежават съответната професионална квалификация за това, а заключението им има експертен характер.

Отделно от това, дори са се приеме становището на жалбоподателя, че софтуер с лиценз за една година следва да се отнесе към Категория VI по чл. 55, ал. 1, т. 6 от ЗКПО, то това не променя изводът за недопустимост на заложените от него разходи по това перо, тъй като същите са отново завишени и не отговарят на заложените в последната разпоредба годишни амортизационни норми. Видно от чл. 55, ал. 2 ЗКПО, годишните данъчни амортизационни норми се определят еднократно за годината и не могат да превишават следните размери: за Категория VI - 100/години на правното ограничение, като годишната норма не може да превишава 33 1/3 %. Следователно, в настоящия случай при право на ползване за 1 година на актива, при прилагане на посочената формула се получава 100 %, но жалбоподателят не отчита посоченото в нормата ограничение на ГДАН до 33 1/3 %. Следователно, след като твърди, че посоченият в бюджета за проекта му актив е от Категория VI, то максималният разход, който може да заложи по това перо е 33 1/3 %. С оглед на това направената от независимите експерти корекция не го ощетява, а напротив – дори е в негова полза, предвид това, че корекцията е до размер на ГДАН от 50 %, а не от 33 1/3 %, което би довело до по-малка абсолютна стойност на същите. Това води до извод, че като е приложил ГДАН от 100 % в т. 2 Разходи за инструменти и оборудване, ред 1

(софтуер) при Партньор 1, жалбоподателят е включил в бюджета за проекта си недопустим размер на разхода в нарушение на чл. 31, ал. 9 и ал. 12 и 13 от ПУСНИФ и е надхвърлил максимално допустимия дял на следните категории разходи – Разходи за персонал и Разходи за външни услуги. Съгласно чл. 31, ал. 9 ПУСНИФ 2020 „допустимият дял на планираните разходи за амортизационни отчисления в бюджетно перо „Разходи за инструменти и оборудване“ на всеки участник поотделно не може да надвишава 50 % от общите планирани разходи в бюджета на съответния участник“ – чл. 31, ал. 9 ПУСНИФ 2020, а допустимият дял на разходите за персонал по научно-изследователски развоен проект може да бъде до 70 % от общата стойност на разходите в бюджета на всеки участник – чл. 31, ал. 3 ПУСНИФ 2020.

Съгласно чл. 34, ал. 4, б. „г“ ПУСНИФ 2020 финансовата оценка включва проверка на коригираните разходи по отделни бюджетни пера за съответствие с максимално допустимите дялове по същите пера.

Ето защо, съдът намира, че основателно е прието, че проектното предложение на жалбоподателя не отговаря на изискванията на чл. 31, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 4 и ал. 9 от ПУСНИФ 2020 и е включено в списъка на проектите, които не се препоръчват за финансиране, под № 4, като са възпроизведени мотивите за отхвърлянето му, изложени от експертите. При извършената проверка не се установиха твърденията от жалбоподателя за нарушения на чл. 35 и чл. 59 АПК, както и чл. 55 ЗКПО при издаване на атакуваното решение на изп. директор на И.. Спазени са етапите на процедурата, определени в чл. 40 и сл. от ПУСНИФ 2020. В случай, когато представеният проект не отговаря на някои от изискванията за допустимост, то това е достатъчно основание проектът да не бъде допуснат до финансиране и обуславя извод за законосъобразност на оспорвания акт.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че оспореното решение не е издадено в съответствие с целта на закона, тъй като за финансиране на горепосочения проект, следва да се съобразяват Правилата за управление на средствата на Националния иновационен фонд – 2020 и съответно разминаването с някое от изискванията за допустимост на финансираните разходи е основание той да бъде отхвърлен. Поставените изисквания към проектите на кандидатите за финансиране във финансовата им част е гаранция за разумно, ефикасно, ефективно и целесъобразно разходване на средствата от бюджета на Н. с оглед тяхната цел за подпомагане на научната дейност. Липсва нарушаване на принципа на съразмерност съгласно чл. 6 от АПК предвид това, че спазването на всички изисквания към проектите, установени с ПУСНИФ, е необходимо за съблюдаване на горепосочените принципи при разходване на публичните средства. Доводите, изложени от жалбоподателя относно иновативността на проекта му и обществената полза от него, макар да са от значение при техническата оценка на предложението му, не могат да бъдат противопоставени на установените нарушения на ПУСНИФ в хода финансовата оценка, нито на общата цел на закона – в случая ПУСНИФ 2020.

Предвид изложеното оспореното решение се явява издадено от компетентен орган, при спазване на установената форма, без да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата срещу него следва да се отхвърли.

По разностките по производството:

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София-град, III-то отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № РД-16-116 от 27.11.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малки и средни предприятия в частта му, касаеща решенията по проектните предложения на останалите кандидати.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Ю. Т. Д., против Решение № РД-16-116 от 27.11.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малки и средни предприятия, с което е утвърден Протокол № 04-01-85-28/26.11.2020 г. на Секретариата на Н. за класиране на проектните предложения в XI-та конкурсна сесия на Национален иновационен фонд, в който в списъка на предложените за отхвърляне проектни предложения е включено това на дружеството жалбоподател с № ИФ-00-11-76/17.09.2020 г., за участие в XI-та конкурсна сесия по схема „Подпомагане на научноизследователската и развойна дейност на предприятията и организациите за научни изследвания и разпространения на знания“ - 2020 на Националния иновационен фонд, с наименование „Изследване, охарактеризиране и развитие на серия екологични продукти Е.-ЗЕО-М.“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средните предприятия сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща разноски за първоинстанционното съдебно производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, а в частта, в която е прекратено производството по делото в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: